

Samenwerking onderwijs en zorg op Texel

Het kind in breder verband zien

De gemeente Texel organiseerde half maart een eerste 'brede bijeenkomst' met als doel: met meerdere disciplines in gesprek gaan om te kijken hoe de samenwerking op het gebied van onderwijs en zorg geoptimaliseerd kan worden op Texel. Vivianne Neeteson, beleidsmedewerker sociaal domein op Texel en Monique van Gaalen, directeur van bs De Fontein waren erbij.

Eind maart trok kinderombudsman Margrite Kalverboer aan de bel over de jeugdhulp voor kwetsbare kinderen. Ze zei vele signalen te ontvangen dat problemen in de jeugdhulp, jeugdbescherming, jeugd-ggz en het passend onderwijs 'steeds groter worden'. De gemeente Texel nam hier half maart al een voorshot op en organiseerde een eerste 'brede bijeenkomst'. Uitgenodigd en aanwezig waren vertegenwoordigers van verschillende kinderdagverblijven, basisscholen, de GGD, het sociaal team van Texel, OSG de Hogeberg, het samenwerkingsverband van PO en VO en de gemeente Texel.

Het doel was kennismaken, in kaart brengen waar de knelpunten zitten en oplossingen bedenken voor een betere samenwerking. De ochtend was afwisselend ingevuld met een presentatie, discussies aan besprektafels en het uitwerken van actuele Texelse casussen. De bijeenkomst werd begeleid door Vincent Fafieanie, een onderwijs-/zorgdeskundige van het Nederlands Jeugd Instituut.

Vivianne Neeteson

Vivianne Neeteson, beleidsmedewerker sociaal domein van Texel: 'De afstemming rond kinderen die extra zorg of onderwijs-ondersteuning nodig hebben, gaat over veel verschillende schijven. Betrokken instanties zoals een sociaal team, de GGD, het samenwerkingsverband en natuurlijk de scholen zelf: allemaal hebben ze hun eigen functie, rol en expertise. Die functies en rollen moeten we beter op elkaar af zien te stemmen, zodat passende zorg over minder schijven geregeld wordt en het kind eerder krijgt waar hij of zij behoefte aan heeft. We gaan voor de meest passende zorg, zorg die het beste aansluit en die het meest dichtbij is.

Het is belangrijk het kind in een breder verband te zien. Een kind kan bijvoorbeeld op school uitvallen, maar de oorzaak kan liggen in de situatie thuis. Als de school dat niet weet, kun je als leerkracht al je expertise inzetten en ontzettend je best doen om het kind op school op de rit te krijgen, maar dat gaat natuurlijk niet helpen, want de oorzaak ligt niet op school. Ook heeft school niet altijd de juiste handvatten om met een kind aan de slag te gaan. Daarom is het belangrijk om niet alleen kennis met elkaar delen, maar ook ervaring. Bijvoorbeeld over hoe het kind zich in de klas zou kunnen gedragen, en wat goede manieren zijn om daarmee om te gaan. Zo krijgt de leraar handvatten om de ingezette zorg vorm te geven op school.

Deze bijeenkomst was een startpunt om het probleem aan te kaarten, met elkaar te delen waar we tegenaan lopen, om de neuzen dezelfde kant op te krijgen, elkaar te zien, te weten: wie moet ik hebben voor welk probleem. We gaan duidelijker omschrijven welke taken en functies bij wie horen, niet alleen om dat helder te krijgen, maar

ook om af te bakenen. De gemeente gaat de komende tijd de resultaten uit de bijeenkomst inventariseren, in kaart brengen en een prioriteitenlijst maken. We gaan daar in kleinere groepen verder mee aan de slag. Ik vind het heel goed om te zien dat iedereen heel graag wil. De bereidheid om samen te werken is groot, de betrokkenheid en bevoegdheid ook. In een volgende KopKrant vertel ik graag over onze vorderingen!

Monique van Gaalen, directeur bs De Fontein: 'Een van de aanleidingen om deze bijeenkomst te organiseren was de continuïteit van de NT2-klas die we sinds 2016 op Texel hebben. Deze klas, de Elmergroep, heeft onderdak bij De Fontein. Hierover sprak ik in december met Vivianne Neeteson. Er lag -en ligt- een vraagstuk hoe die klas op een of andere manier klas voortgang kan krijgen, ook als er niet genoeg kinderen zijn. De kinderen in deze klas, vaak kinderen van statushouders, krijgen 1 jaar NT2-onderwijs en daarna stromen ze door naar regulier onderwijs. Eigenlijk zijn ze daar dan nog niet klaar voor; een kind heeft gemiddeld 4 jaar nodig om zich een nieuwe taal eigen te maken. Kinderen van statushouders hebben daarnaast vaak ook tijd nodig om zich veilig te voelen, want ze hebben meestal al een en ander meegemaakt.

Een tweede jaar NT2-onderwijs kan aangevraagd worden, maar vaak is daar geen geld voor. Voor volgend jaar is nog niet bekend of er kinderen zijn die in aanmerking komen voor deze klas, dus dat betekent: einde NT2-klas. Hoe zorgen we ervoor dat de opgebouwde kennis en expertise niet verloren gaan? Wie is verantwoordelijk voor de financiën, hoe kunnen we ervoor zorgen dat we deze klas als een gezamenlijke verantwoordelijkheid op Texel zien?

Tijdens de bijeenkomst zat ik in de werkgroep om over oplossingen voor dit probleem te brainstormen. Een van de oplossingen die we bedachten, was de expertise van de leerkrachten inzetten voor alle taalzwakke leerlingen op Texel. Maar het is een grijs gebied, want wie gaat dit dan precies oppakken? We hebben dus geen kant en klare oplossing bedacht. Het was goed om met elkaar in gesprek te zijn, elkaar te leren kennen. Ik vond het een heel zinnige bijeenkomst. Ik ben benieuwd naar de vervolgstappen.'

'Het doel was kennismaken, in kaart brengen waar de knelpunten zitten en oplossingen bedenken voor een betere samenwerking'

